

הַסִּיפּוּר הַמּוֹפְלָא
עַל רַבִּי שְׁלֹמֹה אֱלִקָּבִץ
לַיַּל שָׁבוּעוֹת
שָׁבוּ נִשְׁמָע הַקּוֹל
מָה קָרָה בַּלַּיְלָה
הַהוּא, שְׁשִׁינָה אֶת
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל?

הַכִּירוּ אֶת רַבִּי שְׁלֹמֹה אֱלִקָּבֶץ.
הוא הָיָה תַלְמִיד חָכָם, מְקוּבָּל עָצוּם
וּפִיטוֹן. הוא אָהַב אֶת ה' וְאֶת הַתּוֹרָה
בְּכָל לְבוֹ.

הָאֵם יִדְעֶתֶם?

הוא זֶה שְׁחִיבֵר אֶת הַשִּׁיר "לְכָה דוֹדִי"
שְׁאַנְחֵנו שָׁרִים בְּקַבְּלַת שַׁבָּת!

(שְׁמוֹ חָתוּם בְּרָאשֵׁי הַשּׁוּרוֹת: ש-ל-מ).

לְרַבִּי שְׁלֹמֹה הָיָה חֵבֶר קָרוֹב וְגָדוֹל בַּתּוֹרָה – רַבִּי יוֹסֵף קֶאֶרֹו (שְׁכַתֵּב אֶת
הַלְחֹן עָרוֹךְ). הֵם גָּרוּ יַחַד בְּחוּץ לָאָרֶץ, בְּעִיר שְׁנִקְרָאת אֲדָרִיאֲנוֹפּוֹל.
הֵם יָשָׁבוּ וּלְמָדוּ תּוֹרָה יַחַד יוֹמָם וּלְלֵילָה.

חג השבועות התקרב – חג מתן תורה!
רבי שלמה, רבי יוסף ועוד כמה
תלמידי חכמים קבלו החלטה
החלטה מיחדת:
'בלילה שלפנילת התורה – לא נישן כלל!
נלמד הלילה מתוך אהבה לה'.

A detailed illustration of a narrow, cobblestone street in a medieval town at night. The street is flanked by stone buildings with arched windows and doorways. In the center-left, a small stone building has a large, arched window that is brightly lit from within. Through the window, two figures are visible: one appears to be reading or writing at a desk, while the other stands nearby. The interior is lit by several candles. The warm light from the window casts a glow on the cobblestones in front of it. The rest of the street is dark, with a full moon and stars visible in the night sky. The overall atmosphere is quiet and mysterious.

הלילה ירד.
כל האנשים בעיר הלכו לישון.
הכל היה שקט וחסוך.
אבל מחלון אחד, בקע אור עדין של נרות...
ונשמע קול מתוק של למוד תורה.

החכמים ישבו סביב
השלחן ולמדו בקדשה
ובשמחה עצומה.

- הם קראו פסוקים מן
התורה, הנביאים
והכתובים.
- הם למדו משניות
בר כוז רב.
- הם הרגישו קרובים לה'
יותר מתמיד.

הַשְׁעוֹת עָבְרוּ. הַגִּיעָה שְׁעַת חַצוֹת הַלַּיְלָה. דְּמָמָה מַחְלֻטָּת בָּעוֹלָם.
וְאִזּ... קָרָה דְּבָר נְשֹׂאִיִּשׁ לֹא תִכְנֶן. דְּבָר נָדִיר וּמוֹפְלָא בְּיוֹתֵר!

לפתע נשמע קול
חזק ונעים מאד
מהשמים.
והפלא הגדול?
הקול דבר ישירות
מתוך פיו של
רבי יוסף קארו!
כולם שמעו את
הדברים בברור
מתדהמה.

מָה אָמַר הַקּוֹל הַשָּׁמַיִמִי?
הוּא שִׁבַּח אוֹתָם עַל כֵּךְ שֶׁהֵם עֲרִים
וְלֹמְדִים תּוֹרָה בַּלַּיְלָה הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.
"הַלְמוּד שְׁלָכְכֶם עָלָה לְמַעְלָה לַשָּׁמַיִם,"
אָמַר הַקּוֹל, "וַעֲשֵׂה נַחַת וְשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה לָהּ!"

וְאִזּוֹ נָתַן הַקּוֹל הַנְּחִיָּה לַחֲכָמִים:
"אַל תִּפְסִיקוּ מִלְּמוּדְכֶם, וְהִתְחַזְקוּ
בַּתּוֹרָה. וּמִהָרֹו לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ
הַיְקוֹדֶשׁ, כִּי שָׁם מִתְגַּלִּים סוּדוֹת
הַתּוֹרָה הַגְּדוֹלִים."

הַקּוֹל פָּסַק. שָׁקַט שָׁב אֶל הַחֶדֶר.
רַבִּי שְׁלֹמֹה, רַבִּי יוֹסֵף וַחֲבֵרֵיהֶם בָּכוּ מְרֹב הַתְּרַגְּשׁוֹת וְהוֹדָיָה לָהּ.
הֵם לֹא הָלְכוּ לִישׁוֹן! הֵם הִמָּשִׁיכוּ לְלַמֵּד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד שֶׁעָלָה אוֹר הַבֶּקֶר.

בלילה שלאחריו (היום
השני של שבועות אוץ),
הם אספו עוד חברים,
כדי שגם הם יזכו לפלא
הגדול. ושוב הם
למדו במסירות, ושוב
נשמע הקול מן השמים
שעודד אותם!

החכמים לא בזבזו זמן. הם
קימו את מה שהקול השמימי צוה.
רבי שלמה אלקבץ ורבי יוסף קארו
עזבו את הכל ועלו לארץ ישראל!
הם התישבו בעיר המקובלים
הקדושה – בעיר צפת.

וְמָה יֵצֵא מֵאוֹתוֹ לַיְלָה קָדוֹשׁ אֶחָד? מִכָּאן הָאוֹר הַתְּפִיז:

בצפת: רבי שלמה חבר את הפיוט
המדהים "לכה דודי".

לכל ישראל: קהלות ישראל בכל העולם
התחילו ללמד ערים בליל שבועות.

מֵאִז וְעַד הַיּוֹם, נִהְגוּ בְּכָל
בֵּית הַכְּנֶסֶת מִנְהַג שְׁנִקְרָא:
"תִּקּוֹן לַיֵּל שְׁבוּעוֹת"
גַּם אֲנַחְנוּ (וְהָרַבָּה יְלָדִים מֵכֶּם!)
נִשְׁאַרִים עֲרִים בְּלַיֵּל מִתֵּן תּוֹרָה
כְּדֵי לְשַׂמַּח אֶת ה'.

תִּרְאוּ אֵיךְ מַעֲשֵׂה קֶטָן אֶחָד שָׁנָה אֶת הָעוֹלָם!

אָז... (לפני מאות שנים)

כִּמָּה רַבָּנִים בּוֹדְדִים לָמְדוּ בַּלֵּילָה

הַקּוֹל צִוָּה עֲלֵיהֶם לַעֲלוֹת לָאָרֶץ

רַבִּי שְׁלֹמֹה כָּתַב אֶת הַשִּׁיר שְׁלוֹ

הַיּוֹם... (אֲנַחְנוּ!)

מִלִּיוֹנֵי יְהוּדִים לּוֹמְדִים
בְּ"תִקּוֹן לַיֵּל שְׁבוּעוֹת"

בָּרוּךְ ה', אֲנַחְנוּ חַיִּים וְלוֹמְדִים
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

בְּכָל שַׁבַּת אֲנַחְנוּ שָׂרִים "לָכָה
דּוֹדֵי לְקִרְאָת כִּלָּה!"

**מה אנחנו לומדים מרבי שלמה אלקבץ?
למוד תורה מתוך שמחה ומסירות, במיוחד כשקשה או כשכלם ישנים,
משמח את ה' בשמים מאד מאד.
וכל מאמץ שלנו – יכול להאיר את כל עם ישראל!
חג שבועות שמח ומאיר!**

